

науката, тя е нѣщо идеално. Тази велика Божестаена Любовь като дойде, ние нѣма да обръщаме внимание на човѣшкитѣ погрѣшки. Нѣкои ме питатъ: не може ли безъ грѣшки? Чудни сж хората! Възможно ли е, когато дойде порой, който влѣче разни клончета и тиня, рѣката да остане чиста отъ този порой? Запитватъ: „Защо тази рѣка е нечиста? — Нѣма защо да сждимъ живота. Животътъ е едно велико течение, той, самъ по себе си, е чистъ, обаче носи много утайки, които постепенно ще се утаятъ.

И сега Христосъ пита болния: „Искашъ ли да оздравѣешъ?“

Вие казвате: това бѣше прѣди 2000 години. Хубаво, прѣди 2000 години говори Христосъ. Колко хора приеха Неговото учение? Слѣдъ смъртъта Му бѣха всичко 500 братя. И когато се възнесе Христосъ, даже нѣкои отъ тѣзи послѣдователи се осъмниха, дали тоза е вѣрно, или не. Такъвъ единъ народъ сж били евреитѣ. Трѣбва да знаете, че когато ние дойдемъ до положението да носимъ тази Истина, свѣтътъ ще опита туй учение. Любовьта ще внесе здраве, ще внесе свѣтлина, ще внесе разбирателство между хората, между мъже и жени, между дѣца и родители, между братя и сестри, между господари и слуги, навсѣкждѣ. Тя е вжтрѣшниятъ процесъ, който гради. Тѣзи нѣща, които сега ставатъ, тѣ сж вѣнъ отъ Любовьта. Любовьта е единъ вжтрѣшенъ процесъ. Тя нѣма нищо общо съ тѣзи работи, които ставатъ въ свѣта. Любовьта носи животъ. Казва Христосъ: „Както Отецъ ми има сила да дава животъ, така и Синътъ има сила да дава животъ на онѣзи, които вѣрватъ въ Него.“

„Искашъ ли,“ казва Христосъ, „да оздравѣешъ?“

Трѣбва да имате смѣлостъта на онзи факиръ, да забиете прѣститѣ си въ о итѣ на вашитѣ погрѣшки, на злото въ васъ, че то да ослѣпѣе. Вашата кобра, вашиятъ умъ трѣбва да бжде тѣй силенъ, че като погледне тигъра въ очитѣ, да се стѣписа. Ние не трѣбва да бждемъ слабохарактерни. Трѣбва да знаете, че у човѣка има нѣщо зло, но то трѣбва да се побѣди. Прѣдставете си, че азъ съмъ бѣденъ човѣкъ, пжтувалъ съмъ нѣколко дни, гладенъ съмъ. Минавамъ покрай една богата къща, влѣза въ стаята на нѣкой милио-